

til den ny Bane, som jeg har anbefalet, fra Aalbæk over Tversted til Hjørring, eventuelt med Sidebane til Hirtshals. Det er ganske vist et lille Statstilskud, idet de første Par Mil ere temmelig øde og Resten temmelig blandet, en Del frugtbart, men en Del ufrugtbart. Det har imidlertid ikke kunnet lade sig gøre at komme længere op end til Halvdelen her, og hele Udvalget har tiltraadt Forslaget. Tilskuddet til den ny Bane, som foreslaas fra Ringkøbing til Nørre Omme, sættes til $\frac{2}{3}$ i Lighed med adskillige Hedebaner i Jylland.

De øvrige Forslag, der staa under Nr. 31, angaa Forandringer i Folketingets Affattelse af § 9. Disse Forandringer ere meget faa. Man foreslaar, at Møens-Banen skal sættes til $\frac{2}{5}$, fordi den saa kommer til at staa lige med Præstø-Banen, og da vi gaa ud fra, at Møen hører til Danmarks frugtbareste Egne, synes man ikke, at det ser godt ud at sætte Halvdelen som Statstilskud, naar en Bane i Jyllands fattige Hedeegn kun faar Halvdelen. Vi finde det altsaa rimeligt at gaa noget ned med Statstilskuddet og kun yde $\frac{2}{5}$. Ved Nakskov—Kragenæs-Banen er Statsbidraget ligeledes nedsat fra Halvdelen til $\frac{2}{5}$. Vi have gjort det, fordi man siger os — og jeg tror nok, det er rigtigt —, at den Del af Lolland, som Banen skal gaa tværs over, er den bedste Del af Lolland og et særdeles godt Op-land. Det vilde derfor være ret urimeligt, om Staten i denne overordentlig frugtbare Egn skulde give lige saa meget i Tilskud som i en Hedeegn i Jylland. Forskellen mellem Halvdelen og $\frac{2}{5}$ er endogsaa meget lille, naar man ser hen til den naturlige Forskel paa Egnenes Ydeevne. Ved Tistrup—Grindsted have vi foreslaaet samme Tilskud, som Folketinget har foreslaaet for Banen Varde—Grindsted. — Jeg kommer saa til det Stykke Bane, som jeg har omtalt, nemlig Fortsættelsen fra Mariager til et Punkt paa Randers—Hadsund-Banen. Jeg har tidligere omtalt dette Tilskud og skal ikke gentage det her. Der foreslaas altsaa, enten $\frac{2}{3}$ til en Del af Banen eller Halvdelen til hele Banen. Endelig er der et Forslag om at sætte Statstilskuddet op for Rødkærso—Kellerup-Banen fra Halvdelen til $\frac{3}{5}$. Det har sin særlige Grund, fordi man i Viborg og dens Nærhed ikke ønsker Banen, i det hele er imod dens Anlæg og derfor ikke stiller sig velvillig fra Amsraadets Side med Hensyn til at yde Tilskud til denne Bane. Naar dette er Tilfældet, kan denne Bane vanskeligt udføres. Nu siger jeg som saa:

Denne Bane var med i 1894, og det er Synd imod den, at den ikke er bleven udført siden. Og det vil ogsaa være Synd, nu da den er kommen med her, om den ikke bliver udført. Hele Udvalget er enigt om at forhøje Tilskuddet fra Halvdelen til $\frac{3}{5}$. Den næste Ændring angaar Nr. 6 og er kun redaktionel. Nr. 6 er nemlig kommen til at staa paa to Steder og slettes nu paa det ene Sted.

Jeg forbigaar nogle Mindretalsforslag og kommer saa til § 13. Ændringsforslaget under Nr. 35 af Udvalget til denne Paragraf gaar ud paa en redaktionel Rettelse, som dog ogsaa har nogen reel Betydning. For det er jo ikke Meningen, at Bestemmelsen om, at man tager to Privatbaner i Jylland og to paa Øerne hvert Aar, ogsaa skal gælde de Baner, som ikke faa en Øre af Statskassen; de maa naturligvis anlægge deres Baner, naar de kunne og have deres Sager i Orden, vi ville ikke lægge dem Hindringer i Vejen. Den vedkommende Bestemmelse i § 13 angaar altsaa kun de Baner, som Staten yder Tilskud til.

Jeg kommer dernæst til et meget vigtigt Punkt, nemlig hele Afsnit C., der handler om Grundværdistigningsafgiften. Der har været ført forskellige Forhandlinger i Udvalget, og det viste sig umuligt at komme igennem med dette Forslag. Vi nedsatte saa et Underudvalg til at behandle denne Sag. Dette arbejdede meget paa Sagen, men det lykkedes heller ikke det at komme saa vidt, at der kunde træffes en endelig Ordning ved denne Lov. Underudvalget har stillet Forslag til Udvalget om, at Afsnit C. udgaar. Derpaa gaar Ændringsforslaget under Nr. 36 ud. Jeg vil ikke læse det op, men blot nævne, at det gaar ud paa, at Afsnit C. udgaar, og i Stedet for indsættes en ny Paragraf, der gaar ud paa, at der nedsættes en Kommission paa indtil 17 Medlemmer, hvoraf 5 Medlemmer vælges af hvert Ting. Denne Kommission skal overveje dette Spørgsmaal i Sommer, og saa skal der i næste Rigsdagssamling forelægges et Lovforslag om denne Værdistigningsafgift. Der er intet til Hinder for, at man kan tage fat paa Baneanlægene, baade Stats- og Privatbaneanlægene, fordi denne Kommission arbejder; kun indtøjes der den Bestemmelse, at Anlægene kunne først aabnes for Drift, efter at den her omhandlede Lov er traadt i Kraft. Det betyder saa meget som, at man kan tage fat paa Anlægene, og naar denne Lov træder i Kraft, hvad man haaber skal ske snart, finder den Anvendelse paa de Anlæg, man allerede har paa-